

[**MUKIER** *sb m*

mukier, mukor.

Teksty nie oznaczają pochyleń.

sg N mukier. ◇ D mukorowi. ◇ A mukiera.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przewodnik, sługa (prawdopodobnie z tur. nuker 'sługa, pachołek, jezdny zbrojny'): wsiadaliśmy na muły, dawszy każdy swemu mukorowi po majdynie *GorPeregr* 17 [*kopia z XVII w.*]; Jakoż niejakiego baszy ludzie [...] zepchnęli byli mego sługę z muła i wzięli go i z tym, co na nim było, i tego Murzyna, mukiera, który nam konie najmował, gdy muła uchwycił, dużą buławą stłukli *RadzPodróż* 31; Aż potem nasz mukier darował mu sześć talarów *RadzPodróż* 43.

FP